

MEDAILONEK

Paní Helena Pražáková, rozená Šteflová se narodila 15. 6. 1928 v Byšicích, okr. Mělník, kde navštěvovala obecnou a posléze měšťanskou školu. Když se začalo chýlit k válce, jako školačka zažila zkoušku náletů a v 10 letech průjezd okupační armády Byšicemi. Její starší bratr byl profesorem na vysoké škole, když v listopadu 1939 byly zavřeny, neminulo ho totální nasazení na statku na Kokořínsku a později v Rakousku, kde kopal výkopy před přicházející frontou.

Po válce začala studovat dietetiku v Teplicích. Práci dietní sestry však nikdy nevykonávala. Zde se seznámila s Františkem Pražákem, kterého si roku 1950 vzala. Do roku 1955 s ním žila v Rynolticích, okr. Liberec, kde jeho rodina vlastnila mlékárnu. Po roce 1948 ji znárodnili a pana Pražáka nechali ve funkci ředitele. Později paní Helena pomáhala v mlékárně, kde bylo potřeba, jako vrátná, sekretářka nebo v účtárně. Jako zapisovatelka komunistických kádrových prověrek přepisovala lidem odsuzující charakteristiky. V roce 1950, když šla poprvé k volbám, pokazila místní KSČ stoprocentní výhru.

Po návratu do Byšic pracoval její muž jako dělník ve Spolaně Neratovice a ona ve Vitaně. Nejdříve jako telefonistka a nakonec až na pozici vedoucí propagačního oddělení. Dcera a syn měli díky rodičům ztížený přístup ke vzdělání. Nakonec však vystudovali, ale tyto komplikace dohnaly dceru Helenu v dospělosti ke vstupu do strany, aby svým dětem nepůsobila zbytečné problémy. Paní Pražáková byla v 60. letech aktivistkou Československého svazu žen a členkou Svazu Československo sovětského přátelství. Nic jí však nedonutilo k členství v KSČ a na dnešní době oceňuje, že není tak složitá, abychom si jí nevážili.

Nyní žije v Centru seniorů Mělník a šíří dál své poselství:

„Budme rádi, že je mír a že je ten svět u nás, tak jako je...“